

Gazetka

dla Rodziców przedszkolaka

październik 2010 r. (nr 1)

W gazetce znajdą Państwo teksty piosenek i wierszyków, których dzieci uczyły się w ostatnim miesiącu. W kąciку pracy Rodzica i dziecka – zamieszczamy propozycje wspólnych zabaw.

➤ OGŁOSZENIE

W październiku rozpoczynamy kompletowanie „**Kosza Pani Jesieni**”.

W każdym tygodniu będziemy potrzebowali innych darów przyrody, związanych z jesienią. Prosimy, aby dzieci przynosiły do przedszkola w kolejnych tygodniach:

1. w poniedziałek od 11.X - **JABŁUSZKA**
2. w poniedziałek od 18.X – **WARZYWA** : marchewkę, pietruszkę, ziemniaczka, ogórka, pomidora, cebulę, buraczka.
3. w poniedziałek od 25.X – **TO CO ZNAJDIEMY W LESIE I W PARKU**: kasztany, żołądzie, jarzębinę, listeczki, szpileczki – do sukienki Pani Jesieni.

➤ Zagadnienia z którymi dzieci zapoznały się na zajęciach we wrześniu

Pierwszy tydzień września poświęcony był przede wszystkim na zapoznanie dzieci z nauczycielkami, dziećmi w obrębie grupy a także z salą. Rozpoczęliśmy ważny etap wdrażania dzieci do **zgodnego współdziałania w zabawie** oraz wspomaganie ich **w budowaniu zaufania i dobrego samopoczucia**.

Dzieci poznawały **podstawowe zjawiska przyrodnicze**: deszcz, wiatr, chmury, słońce. Wzbogacały również słownictwo związane z opisem pogody i rozpoczęły rozwijanie zdolności do **uważnego słuchania opowiadań i wierszy**.

Uczą się racjonalnego wykorzystania czasu na zabawę i na porządkowanie po zabawie.

Jeden z tygodni był poświęcony na **uświadczenie konieczności przestrzegania zasad bezpieczeństwa** w przedszkolu i poza nim. Dzieci poszerzały również słownictwo i wiedzę z zakresu zasad ruchu drogowego.

➤ Wierszyki i piosenki z września

MIŚ RÓŻOWY

(można recytować, albo śpiewać)

Miś różowy, miś pluszowy
zbuntował się dziś.
Chce iść także do przedszkola
Tak jak chodzi Krzyś.

Wziął Krzyś misia w obie ręce:
Po co pójdziesz tam?
Będę bawił się wesóło
i nie będę sam

Gdy tak prosisz
to już chyba zabiorę cię dziś.
i tak zaczął do przedszkola
chodzić z Krzysiem miś.

DESZCZ (piosenka)

Deszczu się nie boję, z parasolem stoję
na nogach kalosze, o uśmiech poproszę.

Ref. Bo z pogodą jest przygoda
gdy ją lubisz zdrowia doda.
Ona budzi w nas marzenia,
bo się ciągle zmienia.

ŚWIATEŁKO (wierszyk – w trakcie nauki)

Gdy zielone światło świeci, przez ulice idą dzieci.
Kiedy żółte się zapali, uważają nawet mali.
Gdy zobaczysz zaś czerwone,
czekaj grzecznie na... ZIELONE!

KĄCIK RODZICA I DZIECKA

BAWMY SIĘ RAZEM 😊😊😊

Zagadka:

Odgadnij o kim mówi wierszyk i narysuj rozwiązanie w okienku:

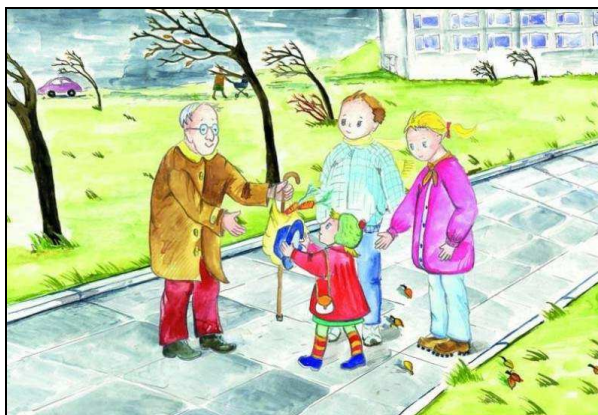
Proszę Państwa, oto (..?..).

(..?..) jest bardzo grzeczny dziś.

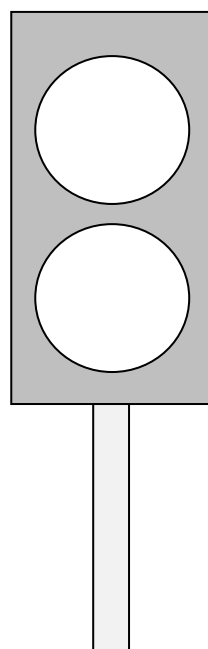
Chętnie Państwu łąpę poda. Nie chce podać? A..., to szkoda.

Opowiedz, jaką przygodę miała Ala?
Jaka jest pogoda?

Pokoloruj światła sygnalizatora. Powiedz, co
oznacza zielone,
a co czerwone światło?

➤ ZABAWA

„Parkujemy samochody” - zabawa ruchowa rozwijająca poprawną orientację w przestrzeni i w schemacie własnego ciała:

Wybieramy umowne miejsce na „parking” i staramy się precyzyjnie zaparkować samochód, np. pomiędzy dwiema tasiemkami położonymi równolegle na podłodze.

Zadaniem „Kierowcy” – jest rozpoznawanie podanych kierunków:

np. *2 kroki do tyłu, 2 kroki do przodu*

2 kroki na lewo, 2 kroki na prawo.

➤ ZAGADKA

Co to jest?

Kolorowe i pachnące, obficie się pieni.

Wnet brudne rączki w czyste zamieni.

➤ ARTYKUŁ

„Przystosowanie się dziecka 3 – letniego do przedszkola”

Proces adaptacji dziecka do nowego środowiska odbywa się we wszystkich sferach działania organizmu, a w szczególności fizjologiczno – biologicznej, emocjonalno – społecznej i poznawczej. Głównym regulatorem czynności organizmu jest ośrodkowy układ nerwowy, który u 3 – latka jest bardzo słaby i delikatny. Nie jest on zdolny do odbierania większej ilości bodźców, do dłuższego jednostajnego wysiłku, znoszenia ograniczeń. Taki właśnie niekorzystny splot warunków

oddziałuje na dziecko w pierwszych dniach jego pobytu w przedszkolu (ogromna ilość różnorodnych bodźców materialnych i społecznych, ograniczenia i zmiany w dotychczasowych standardach zaspokajania potrzeb).

W sferze fizjologiczno-biologicznej, dokonuje się w tym wieku szybki wzrost organizmu, doskonalą się wiele jego funkcji, układów wewnętrznych, poprawia się sprawność fizyczna i motoryczna. Mimo to dziecko nadal nie jest odporne na zmęczenie, wysiłek fizyczny i hałas. Jest niezdarne życiowo, odczuwa trudności w pokonywaniu przeszkód terenowych oraz w wykonywaniu czynności samoobsługowych.

Dziecko nie zna i nie rozróżnia prawidłowo stosunków czasowych i przestrzennych. Poznaje upływ czasu na bazie własnej działalności. W dużym stopniu nie rozumie wielu jego określeń słownych. Dlatego między innymi wyjaśnienia składane płaczącym dzieciom, że „mama przyjdzie później”, nie uspokajają ich, ale stają się źródłem pytań: „kiedy?” Niezrozumienie pojęcia czasu łączy się z nieznaną przestrzenią dalece inną, niż domowa. Ten fakt jest z pewnością jednym z powodów odczuwania przez dzieci wiele stanów zagubienia, braku oparcia, zachwiania poczucia bezpieczeństwa.

U dzieci w wieku przedszkolnym sfera emocjonalna pełni rolę kierunkową w rozwoju, co oznacza, że to ona ma znaczenie pierwszoplanowe w okresie przystosowania. Zadaniem psychologów kontakt emocjonalny między matką a dzieckiem sprzyja rozwijaniu się szeregu potrzeb psychicznych. Najważniejszą z nich jest potrzeba bezpieczeństwa, którą zapewnia mu matka. Tylko odczuwając bezpieczeństwo, dziecko uczy się rzeczy nowych.

Niezaspokojenie tej potrzeby powoduje pojawienie się poczucia opuszczenia, braku miłości, zagrożenia i lęku uzależnienia własnego ja od otoczenia i w konsekwencji zamknięcie się w sobie. Momentem krytycznym dla zaspokojenia tych potrzeb jest z pewnością pójście 3 – letniego dziecka do przedszkola i rozłąka z matką. Właśnie obawa przed rozstaniem z matką jest podstawowym lękiem pierwotnym, jaki przeżywa dziecko w tym okresie.

Matka, która pozostawia dziecko w nieznanym mu środowisku, odchodzi od niego na zawsze. Przeżywa ono coś w rodzaju paniki wiążącej się z poczuciem opuszczenia, zagrożenia.

Należy tu wspomnieć o innym zjawisku, które może mieć znaczenie niekorzystne w przystosowaniu się 3-letniego dziecka do przedszkola. Mowa o bodźcach wywołujących uczucie strachu i związane z tym emocje. Największą wrażliwość – poza okresem niemowlęcym – na obce osoby i hałas wykazują dzieci między 24 a 36 miesiącem życia. U 4 latków zmniejsza się znacznie intensywność i częstotliwość strachu w powyższych sytuacjach.

Ten przegląd właściwości rozwojowych uświadamia, że próg 3 roku życia jest okresem przejściowym w rozwoju.

Rodzina jest środowiskiem, które wywiera najsilniejszy wpływ na rozwój społeczny i emocjonalny dziecka. Jej znaczenie jest tak wielkie, dlatego że wpływa ten rozpoczyna się bardzo wcześnie i trwa zazwyczaj nieprzerwanie przez bardzo długi okres życia, dodatkowo zwiększając silną więź uczuciową łączącą dziecko z bliskimi mu osobami.

Oddziaływanie na postawy dziecka może mieć charakter pozytywny lub negatywny w zależności od postaw w rodzinie, od poziomu kultury, sposobu życia i zainteresowań. Często jest tak, że dziecko traktowane jest w rodzinie jako istota, którą się kocha i otacza na każdym kroku troską i opieką, niewiele w zamian wymagając. A przecież właśnie w rodzinie dziecko uczy się miłości i życzliwości do ludzi.

To właśnie rodzice powinni uczyć je okazywania uczuć innym i wyrażania ich nie tylko w słowach.

Różne są sposoby przybliżania dziecku spraw związanych z życiem rodziny. Przede wszystkim powinno ono uczestniczyć w spełnianiu różnych rodzinnych drobnych obowiązków w domu. Najpierw wdrazamy je do prac samoobsługowych, jak samodzielne ubieranie, rozbieranie, mycie, jedzenie, porządkowanie swoich zabawek innych osobistych rzeczy. Inny rodzaj prac to udział w sprzątaniu mieszkania, nakrywaniu do stołu, zmywanie naczyń, dbanie o rośliny ozdobne, sprawowanie opieki nad młodszym rodzeństwem itp.

Takie wspólne przeżycia zacieśniają więzi z rodziną a w ciągu roku okazji do tego nie brakuje.

Dzięki działaniom na rzecz rodziny i wspólnemu przeżywaniu z nią radości i zmartwień dziecko stopniowo staje się pełnowartościowym jej członkiem. Przedszkolak nie powinien być bowiem traktowany tylko jak małe dziecko, o które się troszczy i wszystko za nie robi. Powinien próbować wносить swój mały wkład we wspólne życie.

Źródło:

mgr Beata Wyderka „Przystosowanie się dziecka 3 – letniego do przedszkola”
Miejskie Przedszkole Nr 9 w Częstochowie